

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Мираҳмадзода Мунавваршоҳ Мираҳмад дар мавзуи “Вижагиҳои ғоявӣ ва услубии ручӯҳои лирикӣ дар адабиёти бадеӣ (дар мисоли осори устод Айнӣ)” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик)

Масъалаи ручӯҳои лирикӣ ҳамчун падидаи хоси сухани муаллиф дар матни бадеӣ дар адабиётшиносии муосир аз мавзӯҳои муҳим ва ҷолиб буда, дар айнаишиносӣ низ ҷои хос дорад. Дар ҳақиқат, бе омӯзиши чунин унсурҳои равониву услубӣ шинохти асарҳои бузургон, аз ҷумла, осори устод Айнӣ, сахл нест. Аз ин лиҳоз, интихоби мавзуи диссертатсияи Мунавваршоҳ Мираҳмадзода комилан мувофиқ ба талаботи рӯз буда, аз аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ бархӯрдор мебошад.

Муҳаққиқ дар автореферати хеш ба таври равшан ва асоснок зарурати таҳқиқи мавзӯ, навгониҳои илмӣ ва методологияи корро шарҳ додааст. Диссертатсия аз се боб иборат буда, дар онҳо масоили назариявии истилоҳи «руҷуи лирикӣ», намудҳои он, вазифаҳои ғоявӣ ва иҷтимоии ин падида дар осори Айнӣ бо мисолҳои мушаххас ва таҳлили амиқ баррасӣ шудааст. Дар ҷараёни таҳқиқ муаллиф аз усулҳои гуногуни таҳлиلى ва муқоисавӣ истифода бурда, дарк ва шинохти ин падидаи адабиро барои хонанда равшантар намудааст. Таҳлили матнҳо бо мисолҳои дақиқ ва санҷида сурат гирифта, ба саҳеҳ ва муътамад будани натиҷаҳои илмӣ мусоидат кардааст.

Ҷиҳати назарраси кори илмӣ дар он аст, ки муҳаққиқ ручӯҳои лирикиро ҳамчун воситаи муассири баёни мавқеи муаллиф дар масъалаҳои иҷтимоӣ, сиёсӣ, ахлоқӣ ва миллӣ арзёбӣ карда, таъсири онҳоро дар ташаккули ҷаҳонбинии хонандагон хеле хуб шарҳ додааст. Ҳамчунин, муаллиф бо истифода аз намунаҳои зиёди осори устод Айнӣ («Одина», «Марги судхӯр», «Ёддоштҳо» ва ғайра) исбот намуда, ки чунин ручӯҳо воситаи муҳимтарини ифодаи афкори андешаҳои нависанда буда, барои шиддат ва таъсирбахшии матн мусоидат мекунанд.

Дар рисола таваҷҷуҳи махсус ба паҳлуҳои иҷтимоӣ ва ахлоқии рӯчуҳои лирикӣ зоҳир гардида, намунаҳои мушаххасе оварда шудаанд, ки дар шинохти ин падида хеле муҳим мебошанд. Ҳамзамон, масъалаи нақши муаллиф ҳамчун субъект ва шахсияти ғаёл дар матн бадеӣ бо диду назари нав мавриди таҳлил қарор гирифтааст. Маврид ба зикр аст, ки ин ҷиҳати пажӯҳиш имкон медиҳад, то мавзӯ аз нуқтаи назари муносибатҳои муаллиф бо хонанда низ баррасӣ гардад. Чунин равиш арзиши илмӣ рисоларо боз ҳам боло мебарад.

Ҳарчанд нуқоти зикршуда дар рисола хеле хуб баррасӣ шудаанд, барои пуррагии боз ҳам бештари мавзӯ ва васеъ намудани заминаи таҳқиқ зарурате вуҷуд дорад, ки баъзе ҷанбаҳои дигари он низ равшантар гарданд. Ҳамчунин, хуб мебуд, ки масъалаи таъсири муҳити иҷтимоӣ-сиёсии даврони устод Айнӣ дар шаклгирии рӯчуҳои лирикӣ ба таври мушаххас ва васеътар мавриди таҳқиқ қарор мегирифт. Илова бар ин, агар муҳаққиқ ба таври ҷиддӣ бештар ба масъалаҳои таъсири рӯчуҳои лирикӣ дар ташаққули афкори хонандаи муосир таваҷҷуҳ мекард, аҳамияти пажӯҳиш боз ҳам амиқтар ва қимматтар мегардид.

Бо вуҷуди аҳамияти илмӣ ва таҳқиқӣ амиқи мавзӯ баъзе нуқсонҳо низ дар қисми мазкур ба назар мерасанд, ки дар шакли эродҳо баён мегарданд:

1. Азбаски шаклҳои рӯчу дар адабиётшиносии тоҷик бори аввал таҳқиқ мешаванд, мувофиқ мебуд, агар муаллиф равобигӣ онҳоро бо таҷрибаи умумии адабиётшиносӣ нишон дода, вежаҳои миллиашро дар муқоиса бо таҳқиқоти хориҷӣ равшан месохт.

2. Дар диссертатсия сухани муаллиф ва рӯчуи лирикӣ гоҳе яксон ва гоҳе ҷудо шарҳ дода мешаванд, ки ин метавонад ба иштибоҳ дар сатҳи мафҳумӣ ва назариявӣ барад.

3. Дар қисми “тавсияҳо оид ба истифодаи амалӣ” тавсияҳо андак умумӣ ва бидуни намунаҳои мушаххас омадаанд. Масалан, гуфта мешавад, ки «дар таълим ва таҳияву таҳлили матнҳо истифода шавад», вале на шарҳи фан, на сатҳи таҳсил, на шакли амалӣ ироа нашудааст.

Бо вучуди эродҳои зикршуда, ки бештар барои такмили минбаъдаи кори илмӣ ва идомаи пажӯҳишҳо пешниҳод шудаанд, бояд қайд кард, ки диссертатсияи Мираҳмадзода Мунавваршоҳ Мираҳмад таҳқиқоти комил, мустақил ва дорои арзиши баланди илмӣ мебошад.

Бо итминони комил метавон гуфт, ки автореферати диссертатсияи Мираҳмадзода Мунавваршоҳ Мираҳмад дар мавзӯи “Вижагиҳои ғоявӣ ва услубии рӯҷуҳои лирикӣ дар адабиёти бадеӣ (дар мисоли осори устод Айнӣ)” ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва таҳияи авторефератҳо ҷавобгӯ аст ва муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик) шоиста мебошад.

Муқарриз:

номзади илмҳои филологӣ, дотсенти
кафедраи забонҳои хориҷии Донишқадаи иқтисод

ва савдои Донишгоҳи давлатии тиҷорати

Тоҷикистон дар шаҳри Хучанд

Суроға: 735699, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Суғд,

шаҳри Хучанд, кучаи А.Расулов 55/2

Тел: 927302150

E-mail: ismoilova1984@gmail.com

Имзои номзади илмҳои филологӣ, дотсенти

кафедраи забонҳои хориҷии Донишқадаи иқтисод

ва савдои Донишгоҳи давлатии тиҷорати

Тоҷикистон дар шаҳри Хучанд М.О. Исмаиловаро

тасдиқ менамоям.

Мудири шӯъбаи кадрҳо ва корҳои махсуси

Донишқадаи иқтисод ва савдои Донишгоҳи

давлатии тиҷорати Тоҷикистон

дар шаҳри Хучанд

“21” май 2025

Суроға:

735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Суғд, ш. Хучанд,

ҳиёбони И. Сомонӣ-169, www.iet.tj,

E-mail: info@iet.tj, тел: 83422 6-03-21

Исмаилова

Мутриба Охунҷонова

Маҳмудов

Маҳмудов Усмонҷонович

